

Jobs, jobs, jobs?

Afbouw bezetting Anon en Hydroxylamine

Op 7 maart presenteerde de werkgever in een extra ondernemingsraad een nieuw plan voor de capro-keten: een herstructurering met het verlies van 12 arbeidsplaatsen tegen 2019. De minimumbezetting van twee bedrijven wordt verlaagd: Anon gaat van 14 naar 12, Hydroxylamine van 5 naar 4. Op beide bedrijven wil men gaan experimenteren met respectievelijk een tweeploegenstelsel en een "trainee" die naar behoefte van ploeg wordt verzet. Ook voor de logistieke afdeling (SLO/P) zijn er opnieuw ingrijpende veranderingen gepland. 6 medewerkers verschuiven van twee- naar drieploegendienst en men gaat er in drie regio's werken in plaats van de huidige vier. Op die manier zal in de logistiek overal worden gewerkt met een combinatie van twee verschillende ploegenstelsels.

De argumenten zijn natuurlijk economisch van aard. Zo is de markt voor caprolactam verzaagd en zijn de vooruitzichten niet optimistisch, want er is structurele overcapaciteit in

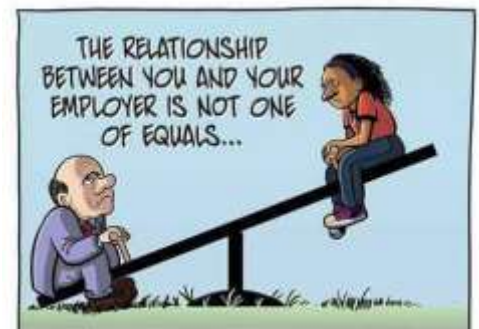
Antwerpen door de afname van export naar Azië. Veel bedrijven zagen hun kans om de capromarkt te veroveren en gingen lokaal produceren, in die mate dat de oudere installaties die op export waren gericht niet meer op volle capaciteit kunnen produceren. Dat zet de winstmarges onder druk.

Hoewel we allemaal weten dat de personeelskosten in onze sector maar een fractie is van de omzet, kiest BASF toch voor besparingen op personeel en afbouw van de minimumbezetting. Als ABVV betrouwen we dat ten eerste. De werkgever werd door het beleid op de wenken bediend met ingrepen die de loonkost verlaagden voor de creatie van jobs, denk maar aan de taxshift, de indexsprong, ... Deze maatregelen waren volgens ons enkel een gunst voor de aandeelhouders, want veel concrete gevolgen van al die overheidssteun hebben we niet gezien. Op onze vraag over hoeveel men exact bespaart met deze maatregelen kon de werkgever niet antwoorden; het lijkt eerder een principekwestie. Men schermt langs die zijde al snel met het uitblijven van naakte ontslagen, maar men onderschat de impact op de arbeidsomstandigheden van de collega's die plots hetzelfde werk met minder moeten doen. We weten allemaal dat er niet minder werk is aan een installatie die op beperkte last draait, integendeel. Daarbij komen dan nog de zorgen rond verlofplanning en kwalitatieve bezetting.

Wij willen de betrokkenen een hart onder de riem steken en hen verzekeren dat ze op ons kunnen rekenen om hun belangen te verdedigen. Dat doen we niet enkel via dit

Opnieuw reorganisatie bij logistiek

schrijven, maar ook door een verhoogde inzet op de vloer. Wij willen alle collega's vragen om de nodige solidariteit, want samen zijn we sterker. We hopen ook dat onze volgende nieuwsbrief niet opnieuw de afbouw van personeel moet koplekken.

ABVV
Scheikunde

Wees verstandig, kies voor een vakbond met lef, syndiceer je bij het ABVV

In't kort

Stop sociale dumping !

Het probleem is niet dat buitenlandse werknemers bij ons komen werken. Het probleem is dat de rechten van deze werknemers massaal omzeild en fors met de voeten getreden worden. De uitbuiting is enorm: de wettelijk bepaalde lonen worden niet betaald, laat staan de overuren en de sociale bijdragen, de buitenlandse werknemers moeten ongebreideld overuren kloppen en leven in mensonwaardige omstandigheden. Dat kunnen en mogen we niet laten gebeuren. **Deze 'moderne slavernij' moet stoppen.** Europa is niet het wilde westen. Er bestaat heel wat wetgeving ter zake. Maar die regels zijn vaag en daarom blijft sociale dumping in de grijze zone onbestraft. En de regels staan in functie van de vrije markt, van de concurrentie, van het winstbejag. Europa is dus medeplichtig aan deze wantoestanden.

Onze eisen?

- Verscherp de wetgeving en versterk de inspectiediensten.
- Voor iedereen dezelfde degelijke loonvoorwaarden en sociale bescherming.
- Zorg voor gelijke behandeling van alle Europese werknemers, ongeacht waar ze tewerkgesteld zijn.
- Elke Europese werknemer heeft recht op fatsoenlijke werkomstandigheden, een stabiel inkomen, een waardig bestaan.
- Maak van de strijd tegen sociale dumping een absolute prioriteit. Op Belgisch én Europees niveau.
- Geef mensenrechten en sociale grondrechten voorrang op de markt en de economische vrijheden.

Indexering van de lonen: Dat werd tijd...

Het heeft lang geduurd, veel te lang, maar eindelijk is hij er: de index. De indexesprong die deze regering ons door de strot duwde, blijft echter veel geld kosten. Bovendien volgt de index al lang niet meer de werkelijke levensduurte: verschillende producten zoals brandstof en stroom werden uit de 'indexkorf' gehaald. De inflatie in België is gestegen tot 3 procent. De index dekt dus lang niet alle prijsstijgingen die we te verduren krijgen. Neem daar nog bij dat de rente op spaargeld bijzonder laag ligt, waardoor je geld minder waard wordt. Als je het ons vraagt is het tijd voor een stevige loonsverhoging. Op naar de cao-onderhandelingen voor 2018-2019!

Agenda

18/4 CPB-rondgang EO/EG/Tensiden
19/4 CPB-rondgang Meststoffen en XF/Q
20/4 CPB-rondgang Superabsorber
20/4 Ondernemingsraad
25/4 CPBW
26/4 CPB-rondgang Styrolux
1/5 Dag van de Arbeid
5/5 CPB-rondgang SLO Site Logistics Operations
9/5 Syndicale vergadering
15/5 Werkgroep Anders Werken
16/5 Ondernemingsraad

16/5 CPB-rondgang Inovyn
18/5 CPB-rondgang MDI
22/5 CPB-rondgang Zuurbedrijven
12/6 CPB-rondgang Polyetherolenbedrijf
13/6 Syndicale vergadering
14/6 CPB-rondgang Centraal Tankpark
19/6 CPB-rondgang Aankoop en Expeditie
20/6 Ondernemingsraad

Onze sociale zekerheid is in gevaar!

Vandaag wordt de sociale zekerheid vaak afgeschilderd als een hangmat voor het "sociaal profitaat". De sociale zekerheidsbijdragen op je loon worden steevast met een negatieve bijklank "sociale lasten" genoemd. Dit is allemaal geen toeval.

Voor de voorstanders van het neoliberalisme – in de eerste plaats de regering, de traditionele partijen en de werkgevers – is onze sociale zekerheid niet meer dan een vervelende kost die weegt op de bedrijfswinsten. Hun natte droom is het stelsel uit te kleden tot het niet veel meer is dan een liefdadigheidsinstelling die aalmoezen uitdeelt aan de "allerzwaksten". Het gebruik van vernoemde terminologie moet dan ook dienen om de solidariteit waarop de sociale zekerheid werd gebouwd te ondermijnen, en zo de grond voor te bereiden om er het mes in te zetten.

Je zou haast vergeten dat voor ons als gewone stervelingen de sociale zekerheid – letterlijk – van levensbelang is. Het staat in voor terugbetaling bij de dokter, een pensioen, betaalde vakantie, een uitkering wanneer je een arbeidsongeval krijgt, ziek

wordt of je job verliest, enzovoort. De financiering van het systeem gebeurt voor 70% door sociale bijdragen op je loon: de zogenaamde "werknemersbijdrage" en "werkgeversbijdrage". Feitelijk moet je beide bijdragen zien als een "indirect" onderdeel van je loon: je kan erop beroep doen in – onder andere – eerder genoemde gevallen, en dat op basis van onderlinge solidariteit: het is de behoefte die primeert, niet de mate waarin elkeen heeft bijgedragen.

Je zou haast vergeten dat voor ons als gewone stervelingen de sociale zekerheid – letterlijk – van levensbelang is.

De overige 30% wordt dichtgereden door de klassieke overheidsdotatie, de evenwichtsdotatie in het geval van een tekort, en een klein gedeelte door alternatieve – fiscale – financieringsbronnen. De sociale zekerheid wordt ten slotte beheerd door een comité bestaande uit vertegenwoordigers van werknemers (vakbonden), werkgevers en de overheid.

De hele financiering van de sociale zekerheid wordt echter door een reeks regeringsmaatregelen onder druk gezet:

1. De "werkgeversbijdrage" wordt sinds 1 april 2016 in het kader van de "taxshift" stelselmatig afgebouwd van 32,4% van het brutoloon tot 25% vanaf januari 2018. Hiertegenover staan amper nieuwe inkomsten.
2. De evenwichtsdotatie is niet meer gegarandeerd en wordt aan besparingen gekoppeld. Sluiten vakbonden en werkgevers een akkoord over vervroegd pensioen voor zware beroepen waar een prijskaartje aan vasthangt, dan moeten ze voorstellen doen om te besparen in andere sociale uitgaven.
3. De verhoging van de klassieke overheidsdotatie wordt gekoppeld aan de snelle optrekking (6 maanden per jaar) van de effectieve gemiddelde pensioenleeftijd. De eindeloopbaanregelingen komen hierdoor op losse schroeven te staan.

De vergrijzing van de bevolking zorgt voor extra sociale uitgaven terwijl de inkomsten worden afgebouwd. Het ABVV eist een volwaardige financiering van de sociale zekerheid om armoede en sociale uitsluiting tegen te gaan.

Vraag van een collega: JJV

Ik ben vorig jaar na mijn studies op 1 juli beginnen werken bij Eurochem, dus ik heb dit jaar recht op slechts 10 dagen jaarlijks verlof (JV) en ik kan ook gebruikmaken van 10 JJV's. Hoe zit dat juist?

De wet voorziet dat het recht op vakantie afhangt van het aantal dagen dat je het vorige jaar hebt gewerkt. Concreet betekent dit dat werknemers die tijdens het vorige kalenderjaar hebben gewerkt het daaropvolgende jaar recht hebben op vakantiedagen. Wie het voorgaande jaar niet volledig heeft gewerkt, heeft dus in principe geen volledig recht op JV's, maar slechts in verhouding met de gewerkte periode.

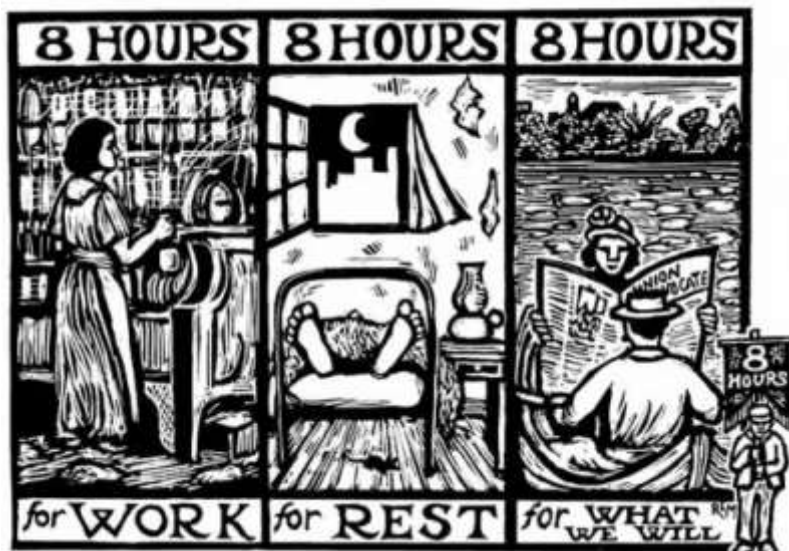
De jeugdvakantie is een recht waardoor de jongere die afstudeert, jonger is dan 25 jaar en ten minste één maand als werknemer heeft gewerkt, het daaropvolgende jaar jeugdvakantie kan nemen ter aanvulling van zijn onvolledig recht op JV. Voor elke jeugdvakantiedag ontvangt de jongere van de RVA een uitkering die door de werkgevers op de site wordt bijgepast tot (bijna) het normale loon.

Zo kan elke jongere toch 20 dagen jaarlijks verlof genieten, zij het als JV of JJV.

Om van het recht op JJV gebruik te maken, moet je het formulier "C103-jeugdvakantie werknemer" dat door de werkgever wordt bezorgd binnenbrengen bij je vakbond; wij doen het nodige.

Wie geen recht heeft op JV op het moment van aanvang van de tewerkstelling - zoals bij deze nieuwe collega die recht van school kwam het geval was - zal de eerste maanden meer loon ontvangen. JV's tellen namelijk mee in de berekening van je arbeidsduur. Wie geen JV mag nemen werkt meer en wordt dus ook meer betaald.

Den eerste keer

Daar sta je dan, de allereerste keer.

De allereerste keer dat je die deur door moet...

De deur naar een refter of een controlekamer.

Je ben wat voorbereid, nog enkele laatste verslagen doorgenomen van die belangrijke vergadering of toelichting, daar ga je dan...

Deur open, wat kan je verwachten? Een bedrijf in rep en roer, in volle storting.

Een controlekamer met slechts één aanwezige.

Een groep die je totaal negeert.

Een ploeg die je ontvangt met misprijzen en bakken vol kritiek.

Begin er maar aan, breek het ijs maar...

Maar het kan ook zo:

Een geïnteresseerde groep collega's met een gezonde insteek en honger naar betrouwbare info.

Een spontane bende die de delegatie verwelkomt en blij is "iemand van den bond" te zien.

Vragen - vragen - vragen, net degene waarop je de antwoorden niet hebt voorbereid natuurlijk.

Begrip van collega's wanneer je hen net hebt beloofd om onderzoekwerk te doen en hen van de nodige feedback te voorzien later.

Met een gevoel buitengaans van: "ik ben goed bezig".

Bedankt gasten,

Hier kom ik nog terug!

Den delegatie.

1 mei: onze dag

werkdag. Die strijd was erg fel en kostte het leven aan verschillende activisten die actievoerden op de Hay Market in Chicago. Hun begrafenis werd bijgewoond door maar liefst 600.000 sympathisanten, een mijlpaal in de sociale geschiedenis, en op verschillende plaatsen gingen de arbeiders in staking. De 'utopische' eis van acht uur werk, acht uur vrije tijd, acht uur slaap, werd langzaam maar realiteit voor grote groepen werkende mensen. Sindsdien is 1 mei een feest- en actiedag van de werkende klasse, die nog steeds strijdt voor politieke en economische democratie. De tegenstellingen van toen zijn de tegenstellingen van vandaag: de 1% tegen de 99%. Onze arbeidsvoorwaarden en onze levenskwaliteit zien er een stuk beter uit dan eind 19de eeuw, in 'het Westen' alleszins. Op 1 mei herinneren we dat die verworvenheden niet als een geschenk uit de hemel zijn komen vallen, en dat vastberaden sociale strijd de enige manier was om tot wezenlijke verbeteringen te komen. Ja, ook rooie rakkers hebben tradities, zoals pintjes drinken op de Grote Markt na de optocht. Wij zullen er zeker weer zijn, zowel voor de optocht als voor de pintjes. En jij?

Binnenkort is het weer zover: we vieren de Dag van de Arbeid op 1 mei. Volgens een sketch in De Ideale Wereld was dat de eerste dag na zijn verrijzenis dat Jezus terug moest gaan werken. Vele mensen in de straat bevestigden knikkend de beweringen van Luc Haekens, en ook wij moesten er hard om lachen, zij het een beetje zuur.

De viering van 1 mei is een internationaal gegeven dat ontstond in 1890 als herdenking van de strijd om de achturige

ABVV-BASF-TBE
 Syndicaal bureel B340
 tel 03 561 3356 /4680
 www.abvv-basf.be
 abvv@basf.com